

ὅτι τὴν 12 ἑκατόνταετηρίδα μετὰ Χριστὸν εἶχον εἰσαχθῇ ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ ἐθεωρεῖτο μάλιστα ὡς πολυτελείας ἐπιπλὸν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ ὑφανσις μαλλίνων ταπήσων, μετενεχθεῖσα ἐκ Περσίας, εἰσῆχθη ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἑρρίκου τοῦ Δ', τῷ 1610, ὅτε εἶχον μεγάλην τιμὴν οἱ περσικοὶ καὶ τουρκικοὶ τάπητες. Ὁ ἐργαλειὸς ἢ ἄλλως καλουμένη Ὀλλανδικὴ ὑφαντικὴ μηχανὴ εἰσῆχθη ἐν Λονδίνῳ ἐξ Ὀλλανδίας τῷ 1678 περίπου, ἀλλ' ἔκτοτε ἐτροποποιήθη μεγάλως, ἐβελτιώθη καὶ τοιαύτην ἔλαβε κυκλοφορίαν καὶ ἀνάπτυξιν ἡ τοῦ τοιούτου εἵδους μηχανή, ὥστε ἐν τῇ μεγάλῃ Βρεττανίᾳ ὑπάρχουσιν ἤδη 250,000 ὑφαντικαὶ μηχαναὶ διὰ τῶν χειρῶν κινούμεναι καὶ 75,000 μηχαναὶ τοιαῦται, αἵτινες κινούνται διὰ τοῦ ἀτμοῦ, ἐκάστη τῶν ὁποίων ὑφαίνει 22 πῆχεις καθ' ἐκάστην. Αἱ διὰ τοῦ ἀτμοῦ ὅμως αὐταὶ μηχαναὶ εἰσῆχθησαν τῷ 1807.

Ο ΒΕΗΣ ΤΗΣ ΤΥΝΙΑΔΟΣ

Ἡ ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐκδίσις τοῦ Βέη τῆς Τύνιδος ὅπως ὑπογράψῃ συνθήκην ἣτις καθίστησιν αὐτὸν ὑποτελῇ τῇ Γαλλίᾳ κατέστησε τὸν Βέην τὸ ἀντικείμενον τῆς κοινῆς περιεργείας. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς συνθήκης οὐδόλως οἱ Γάλλοι ἠδυνήθησαν νὰ ἡσυχάσωσιν. Τὰ πράγματα ἐν Τύνιδι λίαν σοβαρὰ κατέστησαν. Στίφη Ἀράβων λήζουσι τὴν χώραν καὶ πολλὰς ἐπιδρομὰς ποιοῦσι κατὰ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. Μεγάλως δὲ συνετάραξε τὴν πόλιν τῆς Τύνιδος ἡ ἀπόδρασις ἐν Σράξ τῶν καταδίκων, ἐξ ὧν ὀλίγοι συνελήφθησαν. Ἡ ἐξουσία τοῦ Βέη οὐδεμίαν δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν κατοίκων.

ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ περίεργος ἐγένετο ἐφαρμογὴ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις· ἐφηρμόσθη τοῦτο ἤδη πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν δικαστηρίων, ἵνα δι' αὐτοῦ λαμβάνονται αἱ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων συνδιαλέξεις. Τοῦτο ἀναγράφει ἡ ἐφημερίς «Ἡλεκτρικὸν Φῶς». Ἐντὸς ἐνὸς κελλίου ἐπέτρεψαν νὰ συνέλθωσιν οἱ συνένοχοι, ἐντὸς δ' ἑτέρου οἱ συγγενεῖς τῶν ἐνόχων ἀφεθέντες ἅμα ἀνεπιτήρητοι, ὑπάλληλος δ' εἶχε προσκεκολλημένον τὸ οὖς εἰς τὴν μηχανὴν τοῦ τηλεφώνου, ἥτις εὐρίσκετο προσηρμοσμένη εἰς τοῖχον ἐξωτερικὸν τῆς φυλακῆς. Οἱ ἐνοχοι, μὴ ὑποπτεύσαντες ὅτι οἱ τοῖχοι εἶχον ὦτα, ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας, ὅπως ὁμιλήσωσι περὶ τοῦ ἐγκλήματος· οὕτω δὲ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ προσεπορίσθη χρησίμους ἀποκαλύψεις.

M. DAVIoud

Ὁ Davioud ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 1823 ἀπέθανε δὲ τὴν 6 Ἀπριλίου 1881 ἐν Παρισίοις.

Λαβὼν ἅπαντα τὰ βραβεῖα τῆς εἰς σχεδιαγραφίαν εἰδικῆς σχολῆς, εἰσῆλθεν ὡς σχεδιαστὴς εἰς τὴν νομαρχίαν τοῦ Σηκουάνα.

Τὸ 1849 ἔτυχεν τοῦ δευτέρου βραβείου τῆς Ῥώμης· ἡ πρώτη αὐτοῦ οἰκοδομὴ ὑπῆρξε τὸ θέατρον *d'* Elampes κατὰ τὸ 1850.

Κατόπιν τὸ 1855 ὠνομάσθη ἐπιθεωρητὴς τῶν περιπάτων καὶ τῶν δειροφυτειῶν. Ἀπασαὶ αἱ περὶ τὸ δάσος τῆς Boulogne οἰκοδομαὶ ᾠκοδομήθησαν διὰ τῶν σχεδίων του. Ἡ κρίνη *Saint Michel* τὸ 1859 καὶ τὸ Πανόραμα τῶν Ἠλυσιῶν Πεδίων ᾠκοδομήθη ἐπίσης παρ' αὐτοῦ, ὡσαύτως καὶ τὸ θέατρον τοῦ *Châtelet* καὶ τῶν ἐθνῶν. Ὁ Davioud ὑπῆρξεν ἀποκλειστικῶς ὁ δὸς τὸ σχέδιον τοῦ *Trocadero*.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς Παγκοσμίου ἐκθέ-

σεως ὁ *Davidoud* προεδριόσθη ἀξιωματικὸς τῆς Λεγεώνας τῆς τιμῆς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΑΠΠΑΣ

Δικαίως πᾶν ὅτι λεχθῇ διὰ τὸν βίον τοῦ Α. Ζάππα, ὅτι ἦναι προσήκον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς, ὅπερ ἀνάγκη νὰ προβάλληται εἰς μίμησιν πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ συντελεῖ εἰς ἀναζωπύρωσιν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐπιγενομένων τοῦ μεγαλουργοῦ ζήλου. Ἀληθές ὅτι ὁ βίος τῶν ἐναρέτων ἀνδρῶν διττῶς εἶναι ὠφελείας πράξεως, διότι οὐ μόνον αὐτοὺς καθ' ἑαυτοὺς ἀγαθοποιοῦσι τὴν ἐν ᾗ ζῶσι κοινωνίαν, ἀλλὰ τὸ παράδειγ-

ἀποκαλύπτεται πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ εὐκλεοῦς Ζάππας, τὸ ὅποτον δικαιώματα ἀναμφήριστα καὶ ἐπιβλητικὰ φέρει; Δὲν ἐκπροσωπεῖ τοῦτο τοσαύτας ἐνδόξους δέλτους τῆς νεωτέρας ἐθνικῆς ἡμῶν ιστορίας, ἐν αἷς ἀναγράφονται μέγιστα πρὸς τὸ ἔθνος εὐεργεσίαι, τὰς ὁποίας δὲν δύναται ἢ νὰ παρακολοιθῇ αἰωνίως ἡ ἄφθιτος καὶ εὐγενὴς πάντων ἡμῶν μνήμη;

Ὁ Ἀθ. Ζάππας ἐγεννήθη ἐν Λυμπόβω τῆς Ἡπείρου, ἐξ οἴκου ἐπιφανοῦς, ἐξεπαιδεύθη τὸ κατ' ἀρχὴν εἰς σχολεῖον ἐν Κερκύρα, καὶ τοι γλίσχρα διετίθεντο τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ μέσα τῆς πατρικῆς προστασίας. Ἀλλ' ἐκεῖ μόλις γνωσθέντα τῶν πρώτων γραμμάτων βαρεῖα ἐπελθούσα ἡ συμφορὰ τὸν ἐστέφησε τῶν πατρι-

μα τοῦ ἐναρέτου αὐτοῦ βίου διδάσκει τοὺς ἄλλους τὸ ἐναρέτως ζῆν διεγείρον τὴν ἀμιλλαν τῆς ἀρετῆς. Τὴν τοιαύτην εἰλικρινῇ ἀνάμνησιν, τὴν συμπάθειαν ταύτην τὴν βλασταίνουσαν παρὰ τὰ χεῖλη τοῦ τάφου, καὶ διὰ τοῦτο προσφιλῇ καὶ ἀγνῇ, τὴν ἀνάμνησιν ταύτην τὴν ἀγαπητὴν εἰς παντὸς Ἕλληνος τὴν καρδίαν ἐξεσφάλησεν αὐτῇ ἀναντιρρήτως ὁ Ἀθανάσιος Ζάππας, οὗ τὸν θάνατον τοσοῦτο πενθίμως ἀνεκοίνωσεν ὁ Ἑλληνικὸς τύπος, συνεμερίσθη δὲ εὐπροσδέκτως πᾶσα γνώριμος ψυχὴ τυχοῦσα τῆς μεγάλης εὐεργεσίας τοῦ γεραροῦ ἀνδρός.

Τίς τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων δὲν ἀναγνωρίζει, δὲν

κῶν πτερύγων, ἀναγκάσασα αὐτὸν ἵνα διακόψῃ τὰς ἑαυτοῦ σπουδὰς. Ἀνὴρ γενόμενος, εὖρε τὸ στάδιον πρότερον δημιουργηθὲν ὑπὸ τοῦ μεγαλεπιβούλου ἀδελφοῦ αὐτοῦ Εὐαγγέλη, καὶ τοῦ μεγαλουργοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου εἰς ὃ καὶ αὐτὸς ἐδραμμεν ὅπως συνεργασθῇ νὰ συντελέσῃ. Εἶχεν ἤδη ἄφθονα τὰ μέσα ὁ Ἀθανάσιος Ζάππας, ὅπως ἐγκαταλείψῃ ἄγνωστον γῆν καὶ ἀπέλθῃ ἐὰν μὴ εἰς τὴν γεννέτειραν, ὅπου καὶ ἐκεῖ δούλων ἡμᾶρ ἀπλοῦται, ἀπέλθῃ εἰς τὴν προσφιλῇ αὐτῷ Ἑλλάδα, καὶ ἐκεῖ ἐν μέσῳ οἰκογενειακοῦ κύκλου, μεταξὺ τιμῶν καὶ σεβασμοῦ τῶν πάντων, καὶ ὑπὸ γελοέσσαν καὶ γοητευτικὴν πλέον